

Zarmoucen V klidu...

Vladimír Mišík

Zarmoucen v klidu a rozradostněn zimou
Sám v prstech knížky dvě, z nich jednu roztrženou
Rozkročen jako den, který časně vstane
A tichý jako všechno, co je nadýchané

Můj přítel "Velký čin" jde ve svém potácení
A odmlčuje se, jak by už patřil zemi

Je mrtev "Velký čin" a verše psané po něm
Už nejsou chráněny, už nejsou pod zákonem
Jen blázen hovoří tu: Ještě, ale přec!
Já, dovolíte-li, setrvám nakonec

Kdo nechce naslouchat, odchází za oponu
Kdo nechce utonout, přihlásí se: Já tonu!
A tak se všechno vydaří, právě až na ty konce
A tak se všechno vydaří, právě až na ty konce